

De ki

– halisi · 29 Ocak 2019

Ey şair, kendini beyhude yorma,
Kalemler yazamaz, o güzel anı.
Yalnızca rüyaydı, gerçeğe yorma,
Kalsın hatıranda çok hoş bir anı.

Sen neler yaşadın, o gülün ile
Ne bilsin dizeler, getirsin dile?
Uğraşıp dursan da geceler boyu,
Heceymiş, uyakmış, hepsi nafile.

Dökülmüş omzuna ipek telleri,
Uzanmış tutmaya narin elleri,
Hele ki endamı, tatlı gülüşü,
Estirir başında sevda yelleri.

İçinde bir arzu, sarmayı diler,
Terini teriyle, karmayı diler.
Yayında sabırsız bir ok misali,
Fırlayıp menzile varmayı diler.

Söylesene, böyle bakış mı olur,
Gönle usul usul akış mı olur?
Lügatler yetersiz, ne yapsın şiir,
Sonluda sonsuzdan nakış mı olur?

De ki serap idi, çölde gördüğüm,
İpekten saçlardı, düşte ördüğüm,
Üst üste ilmekle bağlanmış gibi,
İçimde ukdedir, çözülmez düğüm.